

1918.

No. 41.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 17 Juni 1918 No. 1974, bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den thans geldenden tekst van het Reglement op de inrigting en de samenstelling der regterlijke magt in de kolonie Suriname.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutie van : 23 Augustus 1909 No. 26 (G. B. No. 54);

Overwegende :

dat na de opname in het Gouvernementsblad 1909 No. 54 van den geldenden tekst van het Reglement op de inrigting en de samenstelling der regterlijke magt in de kolonie Suriname, dat Reglement wederom wijziging en aanvulling heeft ondergaan, t. w. :

bij de verordeningen van :

24 December 1910 (G. B. 1911 No. 26),

24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35),

11 Mei 1914 (G. B. No. 46) en

15 Februari 1916 (G. B. No. 10) en

bij de Koninklijke besluiten van :

14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3) en

22 Mei 1914 No. 86 (G. B. No. 32);

dat de raadpleging daarvan hierdoor wordt bemoeilijkt ;

dat het daarom wenschelijk is den thans geldenden tekst van bedoeld Reglement in één geheel samen te vatten en dien in het Gouvernementsblad op te nemen ;

1918.

2

No. 41.

Bepaalt:

dat het bij het Koninklijk besluit van 4 September 1868 No. 17 (G. B. No. 14) vastgestelde Reglement op de inrigting en de zamenstelling der regterlijke magt in de kolonie Suriname, zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nevens een afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, 17 Juni 1918.

STAAL.

Uitgegeven den 19^{den} Juni 1918.De wd. *Gouvernements-Secretaris*,

A. T. OLIVIERA.

Reglement

op de

inrigting en de zamenstelling der regterlijke magt in de kolonie Suriname, gelijk het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van:

- 2 Februari 1871 (G. B. No. 11),
- 1 April 1873 (G. B. No. 13),
- 1 Juni 1874 (G. B. No. 16),
- 20 December 1878 (G. B. 1879 No. 12),
- 24 December 1910 (G. B. 1911 No. 26),
- 24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35),
- 11 Mei 1914 (G. B. No. 46) en
- 15 Februari 1916 (G. B. No. 10),

en bij de Koninklijke Besluiten van:

- 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13),
- 19 October 1903 No. 56 (G. B. No. 48),
- 19 Februari 1909 No. 38 (G. B. No. 23),
- 26 Mei 1909 No. 58 (G. B. No. 48),
- 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3) en
- 22 Mei 1914 No. 86 (G. B. No. 32).

1918.

3

No. 41.

EERSTE AFDEEDING.

Van de regterlijke magt in het algemeen.

Artikel 1.

De regtsmagt in burgerlijke zaken omvat de kennisneming van alle twistgedingen over eigendom of daaruit voortspuitende regten, over schuldvordering en andere burgerlijke regten.

Die in strafzaken omvat de kennisneming van alle vervolging tot toepassing van straf.

Artikel 2.¹⁾

Regtsmagt in burgerlijke zaken wordt uitgeoefend door kantongeregten en het hof van justitie, in strafzaken door ommeegaande geregten, kantongeregten en het hof van justitie, behoudens de gevallen, waarin voor de regtsmagt in strafzaken een andere regter is aangewezen.

Artikel 3.²⁾

Het openbaar ministerie bij het hof van justitie en de ambtenaren, genoemd in artikel 16 van het Wetboek van Strafvordering zijn belast met de handhaving der algemeene verordeningen, de vervolging van alle strafbare feiten en het doen uitvoeren van alle strafvonnissen.

Artikel 4.³⁾

¹⁾ Dit artikel is aldus vastgesteld bij artikel 1, sub a, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13).

²⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 1 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

³⁾ Dit artikel is ingetrokken bij artikel 2 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3), na eerst gewijzigd te zijn bij de verordeningen van 1 April 1873 (G. B. No. 13), 1 Juni 1874 (G. B. No. 16) en 20 December 1878 (G. B. 1879 No. 12) en bij artikel 1, sub b, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13).

Artikel 5. 4)

De procureur-generaal is verplicht de bevelen na te komen, die hem in zijne ambtsbetrekking door of van wege den Gouverneur worden gegeven.

Artikel 6. 5)

De procureur-generaal is verplicht, wanneer het aan het hof van justitie voorkomt, dat de vervolging van strafbare feiten behoort ingesteld of voortgezet te worden, aan het bevel van het hof te voldoen om verslag te geven en de daartoe betrekkelijke stukken over te leggen.

Hij is, behoudens de bepalingen bij het Wetboek van Strafvordering vastgesteld, verplicht om, op bevel van het hof, te vervolgen of te doen vervolgen.

Artikel 7. 6)

De president van het hof van justitie en de procureur-generaal moeten den ouderdom van dertig jaren hebben bereikt en aan eene Rijks- of daarmede bij of krachtens de wet gelijkgestelde Nederlandsche Universiteit sedert ten minste vijf jaren den graad van doctor in de regtswetenschap bekomen hebben.

De leden van het hof van justitie, de advocaat-generaal en de kantonregter van *Paramaribo* moeten den ouderdom van vijf en twintig jaren hebben bereikt en sedert ten minste drie jaren evenbedoelden graad bekomen hebben.

De griffier en de leden-plaatsvervangers bij het hof van justitie, de kantonregter van *Nickerie*, *Coronie* en

4). Dit artikel is gewijzigd bij artikel 3 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

5) Dit artikel is gewijzigd bij artikel 4 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

6) Dit artikel is opnieuw vastgesteld bij artikel 1, sub c, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13), en gewijzigd bij artikel 1, sub a, van het Koninklijk besluit van 19 Februari 1909 No. 38 (G. B. No. 23) en aangevuld bij artikel 1 van het Koninklijk besluit van 26 Mei 1909 No. 58 (G. B. No. 48).

Marowijne en de ommevande regters, moeten den ouderdom van vijf en twintig jaren, en de overige door den Gouverneur benoemde leden der regterlijke magt dien van drie en twintig jaren hebben bereikt.

In bijzondere gevallen kan van de in dit artikel genoemde eischen van benoembaarheid worden afgeweken. Geldt het eene benoeming door den Gouverneur, dan wordt de Raad van Bestuur vooraf door hem gehoord.

Artikel 8. 7)

Onvereenigbaar met het bezoldigde lidmaatschap der regterlijke magt is, behoudens het bepaalde in artikel 30, 5e lid:

De betrekking van praktizijn, notaris, solliciteur of zaakwaarnemer;

Het drijven van handel, het doen van nering of het uitoefenen van eenig beroep, zelfs al geschiedt dit op naam der echtgenoot of door een tusschenpersoon. Van deze bepaling kan door den Gouverneur dispensatie worden verleend aan hen, die met de tijdelijke waarneming van regterlijke betrekkingen belast worden;

Elk openbaar bezoldigd ambt.

Twijfel, of eenige openbare bediening is een bezoldigd ambt, wordt door den Gouverneur beslist.

Regterlijke ambtenaren, aan welke slechts een toelage is verleend, worden, met betrekking tot dit artikel, niet voor bezoldigd gehouden.

Artikel 9.

Een lid der regterlijke magt, eene met zijn regterlijk ambt onvereenigbare betrekking of bediening aanvaardende, houdt van regswege op lid der regterlijke magt te zijn.

Met de aanvaarding van het lidmaatschap der regter-

7) Dit artikel is gewijzigd bij de verordeningen van 1 April 1873 (G. B. No. 13), 1 Juni 1874 (G. B. No. 16) en 20 December 1878 (G. B. 1879 No. 12), alsmede bij artikel 1, sub d, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 5 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

1918.

6

No. 41.

lijke magt wordt de benoemde geacht afstand gedaan te hebben van elke daarmede onvereenigbare betrekking.

Artikel 10.⁸⁾

Bloedverwanten of aangehuwden, tot den derden graad ingesloten, mogen tegelijk geene ambtsbetrekkingen in of bij het hof van justitie of bij hetzelfde kanton- of omme-gaand gerecht bekleeden. Ten aanzien van kanton- of omme-gaande gerechten kan hiervan worden afgeweken, voor zooveel de betrekking van griffier betreft, in geval zij is of wordt opgedragen aan een persoon, die eene andere be-trekking bekleedt, welke hij te zamen met het griffiersambt zal vervullen.

Ingeval van opkomende zwagerschap na de benoeming, legt hij, door wiens huwelijk de zwagerschap ontstaat, zijn ambt neder. Door den Gouverneur kan echter in dat geval ontheffing worden verleend.

De president van het hof van justitie draagt zorg, dat aangehuwden, tengevolge van ontheffing tot het hof be-hoorende, zoo min mogelijk als regters of ambtenaar van het openbaar ministerie te zamen zitting hebben bij de be-handeling derzelfde zaak.

Artikel 11.

De leden der regterlijke magt leggen, elk naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, vóór het aanvaarden van hun ambt den volgenden eed (belofte) af:

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning en gehoor-zaamheid aan de algemeene verordeningen.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig”. („Dat belooft „ik”).

Alvorens tot dien eed of belofte te worden toegelaten, leggen zij den volgenden eed (verklaring en belofte) van zuivering af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk nog onmiddellijk, „onder welken naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen

⁸⁾ Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij artikel 1, sub e, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 6 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911. No. 3).

7

1918.

No. 41.

„mijner aanstelling, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb „gegeven of beloofd, noch zal geven.

„Ik zweer (beloof), dat ik nimmer eenige giften of ge-schenken hoegenaamd zal aannemen of ontvangen van „eenig persoon, welken ik weet of vermoed in eenige regts-zaak te zijn of te zullen worden betrokken, in welke mijne „ambtsverrigtingen zouden kunnen te pas komen.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig” („Dat verklaar „en belooft ik”).

Artikel 12.

De eed, belofte of verklaring, in het vorig artikel ver-meld, wordt afgelegd in handen van den Gouverneur, of van den ambtenaar daartoe door hem aangewezen.

Artikel 13.⁹⁾

De president van het hof van justitie is bevoegd, ambtshalve of op de vordering van het openbaar ministerie aan de leden, plaatsvervangers en den griffier van het hof, alsmede aan de kanton- en de omme-gaande regters, hunne plaatsvervangers en griffiers, die de waardigheid van hun ambt of hunne ambtsbezigheden verwaarloozen, na hen te hebben gehoord, de noodige waarschuwing te doen.

Artikel 14.¹⁰⁾

De president en de leden van het hof van justitie, de procureur-generaal, de advocaat-generaal en de griffier, de kantonregter van *Paramaribo* en zijn griffier, de kantonreg-ters van Nickerie, Coronie en Marowijne en de omme-gaande regters, hebben hunne woonplaats te *Paramaribo*.

⁹⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 7 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

¹⁰⁾ Dit artikel is aldus vastgesteld bij artikel 1, sub f, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en gewijzigd bij artikel 1 van het Koninklijk besluit van 26 Mei 1909 No. 58, (G. B. No. 48), na tevoren wijziging te hebben ondergaan bij de verordeningen van 1 April 1873 (G. B. No. 13), 1 Juni 1874 (G. B. No. 16) en 20 December 1878 (G. B. 1879 No. 12).

Artikel 15.¹¹⁾

De bezoldigde leden der regterlijke magt mogen zich buiten den vacantielijd, en de leden der vacantielokamer ook gedurende dien tijd, niet langer dan drie dagen van hunne woonplaats verwijderen, zonder verlof van den Gouverneur, of van de ambtenaren daartoe door hem aangewezen. Deze bepaling is niet van toepassing op de diensttreizen van de kantonregters van Nickerie, Coronie en Marowijne en van de ommegaande regters.

De onbezoldigde leden geven van hunne afwezigheid aan den Gouverneur of aangewezen ambtenaar kennis, ten einde deze, zoo noodig, in hunne vervanging kunne voorzien.

Artikel 16.

De jaarlijksche vacantie van het hof van justitie vangt aan met den eersten September, en eindigt met den laatsten October.

Artikel 17.

Gedurende de vacantie is bij het hof van justitie eene kamer belast met de behandeling van burgerlijke zaken, welke spoed vereischen.

Voor de behandeling van strafzaken heeft geen vacantie plaats.

Artikel 18.¹²⁾

De president van het hof van justitie wordt, bij verhindering of ontstentenis, vervangen door het oudste lid naar rang van benoeming.

De leden van het hof, de kantonregters en de omme-

¹¹⁾ Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij artikel 1, sub g, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 1 van het Koninklijk besluit van 26 Mei 1909 No. 58 (G. B. No. 48).

¹²⁾ Dit artikel is aldus vastgesteld bij artikel 1, sub h, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en gewijzigd bij artikel 8 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

gaande regters worden vervangen door plaatsvervangers in zoo noodig door den Gouverneur te bepalen orde en anders naar rang van benoeming.

Artikel 19.¹³⁾

Zoo noodig wordt de procureur-generaal bij het hof van justitie vervangen door den advocaat-generaal, en, bij verhindering of ontstentenis van deze, door een lid van het hof, daartoe door den president aan te wijzen.

Artikel 20.¹⁴⁾

Bij verhindering of ontstentenis van den griffier bij het hof van justitie, wordt zijn dienst, zoowel op de openbare teregtzitting en in raadkamer als ter griffie waargenomen door een lid van het hof of plaatsvervanger daartoe door den president aan te wijzen.

Die griffier kan zich bij de instructie van strafzaken en tot bijwoning van comparitien in burgerlijke zaken doen vervangen door eenen ambtenaar ter griffie, minstens drie en twintig jaren oud.

Bij verhindering of ontstentenis van den griffier van een kanton- of ommegaand gerecht worden zijne ambtsverrigtingen waargenomen door een ingezetene, gelijke vereischten als de griffier bezittende, door den kanton- of den ommegaanden regter te benoemen tot wederopzeggens toe, en te beëedigen.

¹³⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 1, sub i, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 9 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

¹⁴⁾ Dit artikel is aldus gewijzigd bij artikel 1, sub k, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 10 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3), na eerst wijziging te hebben ondergaan bij de verordening van 2 Februari 1871 (G. B. No. 11).

Artikel 21.¹⁵⁾

Vonnissen kunnen, op straffe van nietigheid, niet worden gewezen met een ander getal regters, dan bij dit reglement is bepaald.

De president van het hof van justitie is bevoegd om, indien hij het voor de behandeling eener zaak noodig acht, boven het bepaalde getal regters een of meer bijzittende leden, ook uit de ledenplaatsvervangers, aan te wijzen.

Deze bijzittende leden zijn bij de behandeling der zaak tegenwoordig, doch werken niet mede tot het wijzen van het vonnis, dan ter vervanging van de leden, het gewone getal uitmakende, die verhinderd worden daaraan deel te nemen.

Van dit alles wordt in het audiëntieblad of procesverbaal der teregtzitting melding gemaakt.

Artikel 22.

Geen lid van het hof van justitie mag rapporteur of commissaris zijn in een burgerlijke zaak, waarin een zijner bloedverwanten of aangehuwden, tot den derden graad ingesloten, als praktizijn werkzaam is.

Artikel 23.

Geen regterlijk ambtenaar mag zich, regtstreeks of zijdelings, over eenige voor hem aanhangige geschillen, of die hij weet of vermoedt dat voor hem aanhangig zullen worden, in eenig afzonderlijk onderhoud inlaten met partijen of hare praktizijns, noch van hen afzonderlijke onderrigting of schrifturen aannemen.

Artikel 24.¹⁶⁾

In alle zaken doet de president van het hof van justitie

¹⁵⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 1, sub *l*, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 1, sub *b*, van het Koninklijk besluit van 19 Februari 1909 No. 38 (G. B. No. 23).

¹⁶⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 1, sub *m*, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13).

tie hoofdelijke omvraag.

Is er een commissaris of rapporteur, dan brengt deze en anders het jongstbenoemde lid het eerst zijn gevoelen uit, de president het laatst.

In diezelfde orde heeft de stemming plaats.

Een afwezend lid kan zijn gevoelen niet door een zijner medeleden doen voordragen, noch schriftelijk indienen.

Artikel 25.¹⁷⁾

Wanneer meer dan twee verschillende gevoelens zijn uitgebragt, wordt het besluit opgemaakt op de wijze, die het meest overeenkomt met het gevoelen der meerderheid.

Geene beslissing wordt in strafzaken ten nadeele van den beklagde genomen, dan bij meerderheid van stemmen.

Artikel 26.

De leden van de regterlijke magt zijn verplicht het geheim te bewaren omtrent de gevoelens, die in raadkamer over aldaar behandelde regtzaken zijn geuit.

Zij zijn daartoe evenzeer verplicht omtrent alle zoodanige onderwerpen, tot welker geheime behandeling in raadkamer besloten is, of waarvan de geheimhouding bij algemeene verordening wordt opgelegd.

Artikel 27.

Het hof van justitie en de regterlijke ambtenaren zijn verplicht berigt, consideratiën en advies te geven, wanneer zulks door den Gouverneur wordt gevraagd.

Wanneer echter de zaak, waaromtrent berigt, consideratiën en advies zijn gevraagd, aan de regterlijke beslissing is onderworpen, of het te voorzien is dat zulks zal geschieden, is het geven van eenvoudig berigt voldoende.

Artikel 28.

Het hof van justitie en de regterlijke ambtenaren zijn onderling verplicht gevolg te geven aan letteren-requisitoriaal ten dienste der justitie, ook wanneer zij zijn uitgevaardigd door regterlijke collegiën of ambtenaren in het moederland

¹⁷⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 11 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

1918.

No. 41.

of in eene der andere kolonien of bezittingen van het rijk.

Zij voldoen aan soortgelijke verzoeken van vreemde collegien of ambtenaren, of rigten die tot hen, volgens door den Gouverneur vast te stellen regels.

Artikel 29. ¹⁸⁾

Bij besluiten van den Gouverneur worden vastgesteld:

- 1o. Het costuum der regterlijke ambtenaren;
- 2o. De orde van den inwendigen dienst bij het hof van justitie, de kanton-en de ommeegaande geregten;
- 3o. Al wat betreft de admissie en het costuum der praktizijns, en het toezigt van het hof van justitie over de handelingen der praktizijns als zoodanig;
- 4o. De aanstelling en ambtsbekleeding van deurwaarders;
- 5o. De tarieven regelende de justitiekosten zoo in burgerlijke als in strafzaken, alsmede de belooningen, welke ter zake van regtshandelingen worden toegelegd, en de verschotten, reis- en verblijfkosten, welke in rekening zullen worden geleden.

TWEEDE AFDEELING

van regterlijke magt in het bijzonder.

§ 1. Van de kanton- en de ommeegaande geregten. ¹⁹⁾

¹⁸⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 1, sub *n*, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 12 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

¹⁹⁾ Deze paragraaph is aldus gewijzigd bij artikel 13 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3), na eerst bij artikel 1, sub *o*, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) eene wijziging te hebben ondergaan.

Bij artikel 14 van het eerstvermeld Koninklijk besluit zijn tevens ingetrokken de artikelen 29a tot 29d en „§ 2. Van de Kantongerechten”, ingevoegd respectievelijk bij de onderdeelen *o* en *p* van artikel 1 van het laatstgenoemd Koninklijk besluit.

1918.

No. 41.

Artikel 30. ²⁰⁾

Er zijn vier Kantongeregten, dat van *Paramaribo*, dat van Nickerie, dat van Coronie en dat van Marowijne, en twee ommeegaande geregten, het Oostelijk en het Westelijk ommeegaand gereg.

De betrekkingen van kantonregter van Nickerie, Coronie en Marowijne worden aan een zelfden persoon opgedragen, die tevens van rechtswege regter is in het Westelijk ommeegaand gereg.

Behoudens de bepaling van het vorige lid zijn er voor elk kanton- en ommeegaand gereg een regter, twee of meer plaatsvervangers en een griffier.

De griffien van de kantongeregten van Nickerie, Coronie en Marowijne zijn onderscheidenlijk gevestigd te Nieuw-Nickerie, Coronie en Albina; die der ommeegaande geregten te *Paramaribo*.

Als griffier van die geregten kunnen personen worden aangewezen, die andere betrekkingen bekleeden, welke zij tegelijk met het griffiersambt zullen vervullen. Deze bepaling geldt echter niet voor den griffier van het Oostelijk Ommeegaand gereg, aan wien een klerk kan worden toegevoegd, door wien hij zich zoo noodig ook ter teregtzitting kan doen vervangen.

De griffiers van de kantongerechten buiten *Paramaribo* zijn verplicht om naar vermogen en kosteloos aan de belanghebbenden al die inlichtingen te verschaffen, welke zij voor het aanhangig maken en de behandeling van hun zaken behoeven.

²⁰⁾ Dit artikel is opnieuw vastgesteld bij artikel 15 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3), na eerst wijziging te hebben ondergaan bij de verordeningen van 1 April 1873 (G. B. No. 13), 1 Juni 1874 (G. B. No. 16) en 20 December 1878 (G. B. 1879 No. 12), alsmede bij artikel 1, sub *q*, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 1, sub B, van het Koninklijk besluit van 26 Mei 1909 No. 58 (G. B. No. 48).

Artikel 31.²¹⁾

Het rechtsgebied van het kantongeregt. van Paramaribo omvat de geheele kolonie, met uitzondering:

1°. van de districten Nickerie, Coronie en Marowijne, en
2°. wat strafzaken betreft, van die der overige districten of die gedeelten der overige districten, die bij besluit van den Gouverneur tot het rechtsgebied van een omme-gaanden regter worden gebracht; dat van de kantongeregtten van Nickerie, Coronie en Albina omvat onderscheidenlijk de districten van dien naam; dat van de omme-gaande regters strekt zich in strafzaken uit over de districten of gedeelten van districten, bij besluit van den Gouverneur aangewezen.

Een kanton- of omme-gaande regter kan in strafzaken in het rechtsgebied van een anderen regter, als regter hetzij kanton- of omme-gaanden regter zitting houden, wanneer hij door den Gouverneur wordt aangewezen. Deze aanwijzing geschiedt steeds voor een bepaalden tijd. De aldus voor een bepaalden tijd aangewezen regter is bevoegd na het verstrijken van dien tijd te vonnissen in zaken, die vóór den afloop van den termijn door hem zijn behandeld. In geval van zoodanige aanwijzing is zoowel de griffier van den plaatsvervangenden regter als van den regter, wiens plaats vervangen wordt, bevoegd en, daartoe door den regter aangezocht, verplicht om de functien van griffier te vervullen.

De zittingsplaatsen van de kanton- en omme-gaande regters en het getal der zittingen, die in strafzaken door hen moeten gehouden worden, worden bij besluit van den Gouverneur bepaald. Zij kunnen echter, zoo dikwijls dat ter afdoening van strafzaken noodig is, hetzij uit eigen beweging, hetzij op aanwijzing van den Gouverneur, buiten-

²¹⁾ Dit artikel is opnieuw vastgesteld bij artikel 16 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3), na eerst wijziging te hebben ondergaan bij artikel 1, sub r, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 1, sub C, van het Koninklijk besluit van 26 Mei 1909 No. 58 (G. B. No. 48).

gewone zittingen houden, ook op andere dan de gewone zittingsplaatsen.

In buitengewone gevallen kunnen zij, met goedvinden van den Gouverneur, gelijktijdig met hun plaatsvervangers, doch op verschillende plaatsen, zittingen voor strafzaken houden.

Artikel 32.²²⁾

De kantonregters nemen in burgerlijke zaken kennis, zonder hooger beroep indien de vordering niet meer beloopt dan vijf en twintig gulden en behoudens hooger beroep, indien de vordering niet meer bedraagt dan drie honderd gulden:

- 1o. Van alle persoonlijke vorderingen, ook dan wanneer bij eene vordering tot betaling van interesten eener inschuld, deze meer dan drie honderd gulden bedraagt;
- 2o. Van alle vorderingen tot betaling van grondrenten, erfpachten en andere schuldpligtigheden van dien aard;
3. Van alle vorderingen tot opeisching van roerende zaken.

Artikel 33.

De bevoegdheid des kantonregters houdt op:

- 1o. Wanneer, bij verwerping tegen eene der vorderingen, in het voorgaande artikel omschreven, de regtstiel wordt betwist, met het gevolg, dat het geschil loopt over een onbepaalde waarde, of eene waarde drie honderd gulden te boven gaande;
- 2o. Wanneer eene der vorderingen, in het voorgaand artikel omschreven, een gedeelte betreft, hetzij van eene grootere geldsom, hetzij van een algemeenheid van roerende zaken, en de regtstiel wordt betwist, met het gevolg, dat het geschil loopt over eene onbepaalde waarde, of eene waarde drie honderd gulden te boven gaande.

²²⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 3 van de verordening van 24 December 1910 (B. G. 1911 No. 26).

Artikel 34.²³⁾

De kantonregters nemen in de sub 1o, 2o, 3o en 4o hieronder genoemde zaken zonder hooger beroep ingeval de vordering niet meer of anders dan vijf en twintig gulden beloopt, en behoudens hooger beroep in alle andere gevallen kennis:

1o. Van alle vorderingen tot zoodanig herstel aan verhuurde onroerende goederen, als ten laste van den huurder is gebracht;

2o. Van alle ook op grond van de Arbeidsverordening aanhangig gemaakte vorderingen tot betaling van arbeidsloon van arbeiders en werklieden, van loonen van dienstboden, en tot uitvoering van overeenkomsten tusschen meesters en hunne dienstboden of werklieden;

3o. Van de burgerlijke vordering ter zake van belediging, ook dan wanneer nevens of in de plaats eener geldsom een andere eisch tot betering gedaan wordt;

4o. Van de vorderingen tot ontbinding van huur, en dientengevolge tot ontruiming van onroerende goederen, indien de huurprijs over den tijd, gedurende welken de overeenkomst nog zou moeten werken, niet meer bedraagt dan drie honderd gulden;

5o. Van de vorderingen tot ontruiming van onroerende goederen, op grond van het niet bestaan van huur of het eindigen van den huurtijd;

6o. Van alle vorderingen wegens bezitregt;

7o. Van de vordering tot van waardeverklaring van een gelegd beslag, wanneer gelijktijdig daarmede wordt ingesteld eene tot hunne bevoegdheid behoorende vordering, ter zake waarvan het beslag gelegd is;

7a^o. Van de vordering tot het doen van verklaring als

²³⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 17 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3), bij artikel 3 van de verordening van 24 December 1910 (G. B. 1911 No. 26), bij artikel 58 van de verordening van 24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35) en bij artikel 1 van de verordening van 11 Mei 1914 (G. B. No. 46).

bedoeld in de artikelen 427 en 688 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, wanneer de geldsom, waarvoor het beslag is gelegd, hunne bevoegdheid niet overschrijdt;

8o. Van de vordering tot opheffing van een gelegd beslag, wanneer de vordering, ter zake waarvan het beslag gelegd is, tot hunne bevoegdheid behoort;

9o. Van de vordering tot van waarde of nietigverklaring van een gedaan aanbod van betaling of van een geregtelijke bewaargeving, wanneer de waarde der zaak of de geldsom, die aangeboden of in bewaring gesteld is, hunne bevoegdheid niet overschrijdt.

De bevoegdheid van den kantonregter houdt op, wanneer bij regtsvorderingen, onder No. 5 van dit artikel bedoeld, de verweerder zich beroept op een regstittel, aanleiding gevende tot een geschil, over eene waarde van meer dan drie honderd gulden loopende.

Artikel 35.

De kantonregters nemen kennis van elken eisch in reconventie, die, wat het onderwerp des geschils betreft, tot hunne bevoegdheid behoort, ook dan wanneer het beloop van dien eisch, gevoegd bij dat van den eisch in conventie, die bevoegdheid te boven gaat.

Wanneer zij, met opzigt tot het onderwerp van het geschil, onbevoegd zijn om kennis te nemen van den eisch in reconventie, kunnen zij, of de kennisneming van den eisch in conventie aan zich houden, of beide gedingen verwijzen naar den regter, die bevoegd is om van den eisch in reconventie kennis te nemen.

Artikel 36.

Partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, kunnen de beslissing van de daarvoor vatbare geschillen opdragen aan eenen kantonregter ter harer keuze.

De kantonregter is verplicht aan die opdracht te voldoen, welke ook de aard van het geschil of de waarde van het betwiste voorwerp zij.

Tegen zijne uitspraak is geen beroep toegelaten, ten ware partijen het zich bij de opdracht hebben voorbehouden.

Partijen, tot het aangaan van dading of compromis bevoegd, kunnen insgelijks afstand doen van het regt van beroep van de vonnissen van kantonregters.

Artikel 37. ²⁴⁾

De kanton- en de ommeaande regters vonnissen :

1. over alle overtredingen, waarvan de kennisneming niet aan een anderen rechter is opgedragen ;

2. over alle misdrijven, op welke geen andere straf is gesteld dan gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden, ook dan wanneer wegens samenloop van misdrijven wegens herhaling van misdrijf of wegens ambtelijke hoedanigheid van dengene, die het misdrijf begaan heeft, afzonderlijk of gezamenlijk voorkomende, eene hoogere straf kan worden opgelegd ;

de bepalingen van het derde en vijfde lid van artikel 41, van het tweede lid van artikel 47 en van het eerste lid van artikel 51 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname blijven ten deze buiten toepassing ;

3. over alle misdrijven omschreven in de artikelen 144, 3e en 4e lid, 145, 3e en 4e lid, 155, 186, 194, 244, 257, 1e lid, 272 jo. 266, 1e lid, 291, 1e lid, 306, 1e lid, 307, 1e lid, 310, 1e en 2e jo. 306, 1e lid, en 307 1e lid, 312, 1o, 315 jo. 314, 316, 320, 2de lid, 321, 327, 328, 339, 359, 360, 365 jo. 359 en 360, 399, 401 jo. 399, 409 jo. 407 en 408 en 424 van het Wetboek van Strafrecht, wanneer zoodoewel zij zelf als de met de vervolging belaste ambtenaren van oordeel zijn :

a. dat de instructie der zaak geen moeielijkheden oplevert, en

²⁴⁾ Dit artikel is aldus vastgesteld bij artikel 18 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3) en gewijzigd bij artikel 7 van het Koninklijk besluit van 22 Mei 1914 No. 86 (G. B. No. 32) en bij artikel 9 van de verordening van 15 Februari 1916 (G. B. No. 10).

Tevoren had het artikel wijziging ondergaan bij de verordening van 2 Februari 1871 (G. B. No. 11), bij artikel 1, sub s, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 1 van het Koninklijk besluit van 19 October 1903 No. 56 (G. B. No. 48).

b. dat het feit met geen andere straf behoort gestraft te worden dan gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden, met of zonder de sub 2 van dit artikel vermelde verhooging van straf.

Hunne bevoegdheid houdt niet op, al gaat de straf geaard met verbeurdverklaring of last tot vernietiging of onbruikbaarmaking van eenig voorwerp, of met last tot slechting of opruiming van tot stand gebragte of aangevangen werken.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, doen de kanton- en de ommeaande regters gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Hunne vonnissen zijn aan hooger beroep onderworpen, met uitzondering van het geval, dat op het feit geen andere straf is gesteld dan geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

§ 2. Van het hof van justitie. ²⁵⁾Artikel 38. ²⁶⁾

Het hof van justitie is gevestigd te *Paramaribo*.

Het is samengesteld uit een president, ten minste twee en ten hoogste drie leden, drie ledenplaatsvervangers, een procureur-generaal, een advocaat-generaal en griffier.

Artikel 39.

Het hof van justitie neemt in eersten aanleg kennis

²⁵⁾ De nummering van deze paragraaf is gewijzigd bij artikel 19 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3), na eerst wijziging te hebben ondergaan bij artikel 1, sub t, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13).

²⁶⁾ Dit artikel is opnieuw vastgesteld bij artikel 1, sub c, van het Koninklijk besluit van 19 Februari 1909 No. 38 (G. B. No. 23), na eerst wijziging te hebben ondergaan bij de verordening van 2 Februari 1871 (G. B. No. 11), en bij artikel 1, sub u, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13).

1918.

No. 41.

van alle burgerlijke zaken, waarvan de beregting niet aan een anderen regter is opgedragen.

Het hof is, wanneer aan zijne kennisneming een eisch in reconventie wordt onderworpen, die tot de bevoegdheid der kantonregters behoort, tot die kennisneming bevoegd.

Artikel 40.

Het hof van justitie neemt kennis van het hooger beroep van alle daarvoor vatbare vonnissen en beschikkingen op request, door kantonregters in burgerlijke zaken gewzen.

Artikel 41.

Het staat aan partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, vrij, de geschillen, die daarvoor vatbaar zijn, en tot de bevoegdheid van den kantonregter behooren, bij prorogatie te brengen ter kennis van het hof van justitie.

Insgelijks kunnen partijen tot die handeling bevoegd, in zaken welke voor dading of compromis vatbaar zijn, afstand doen van het regt van beroep op den Hoogen Raad der Nederlanden.

Artikel 42. ²⁷⁾

Het hof van justitie vonnist in eersten aanleg over alle strafbare feiten, waarvan de kennisneming niet aan eenen anderen regter is opgedragen.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits honderd en vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beledigde partij, die zich in het geding over de strafzaak gevoegd heeft, doet het hof gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 43. ²⁸⁾

Het hof van justitie neemt in hooger beroep kennis van

²⁷⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 20 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

²⁸⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 1, sub v, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 21 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

1918.

No. 41.

de vonnissen door kanton- en ommevande regters in strafzaken gewzen.

Artikel 44. ²⁹⁾

Het hof van justitie neemt kennis van alle jurisdictiegeschillen tusschen de kanton- en ommevande regters en tusschen dezen onderling.

Artikel 45. ³⁰⁾

Het hof van justitie vonnist in alle zaken met drie regters.

Artikel 46. ³¹⁾

De Gouverneur kan aan de leden en de griffier van het hof van justitie, al dan niet met ontheffing van hunne functien als zoodanig, de waarneming van andere regterlijke betrekkingen opgedragen, wanneer daarin een tijdelijke voorziening noodig is.

Behoort bij resolutie van 17 Juni 1918 No. 1974 (G. B. No. 41).

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

²⁹⁾ Dit artikel is gewijzigd bij artikel 1, sub w, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13) en bij artikel 22 van het Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 46 (G. B. 1911 No. 3).

³⁰⁾ Dit artikel is opnieuw vastgesteld bij artikel 1, sub x, van het Koninklijk besluit van 12 Februari 1903 No. 27 (G. B. No. 13), na eerst wijziging te hebben ondergaan bij de verordening van 2 Februari 1871 (G. B. No. 11).

³¹⁾ Dit artikel is toegevoegd bij artikel 1, sub d, van het Koninklijk besluit van 19 Februari 1909 No. 38 (G. B. No. 23).